

Promieniowanie ojcostwa

XVIII Dzień Papieski; 14 października 2018 r.

Interpretacja hasła

XVIII Dzień Papieski obchodzić będziemy w niedzielę, 14 października 2018 roku. W tym Dniu Papieskim nasze rozważania i działania chcemy zogniskować wokół dwóch rocznic z życia św. Jana Pawła II i setnej rocznicy odzyskania przez Polskę niepodległości.

1. W bieżącym roku przeżywać będziemy 60. rocznicę sakry biskupiej Karola Wojtyły (4 lipca 1958r. papież Piusa XII mianuje ks. Karola Wojtyłę biskupem pomocniczym archidiecezji krakowskiej; 28 września 1958 roku zostaje udzielona Karolowi Wojtyłe sakra biskupia)

2. W tym roku przeżywać też będziemy **40. rocznicę wyboru na Stolicę Piotrową** Metropolity Krakowskiego– działo się to pamiętnego 16 października 1978 roku.

3. Dzień Papieski będziemy też niewątpliwie przeżywać w radosnej atmosferze związanej z setną rocznicą odzyskania niepodległości.

Hasło Dnia Papieskiego jest zaczerpnięte bezpośrednio z literackiego dziedzictwa Papieża Polaka. „**Promieniowanie ojcostwa**” – to tytuł dramatu Karola Wojtyły datowanego na 1964 rok.

Jako społeczność tworząca Fundację „Dzieło Nowego Tysiąclecia” pragniemy, aby przygotowania i obchody XVIII Dnia Papieskiego stanowiły zaproszenie do lektury pism K. Wojtyły, zwłaszcza wspomnianego dramatu „**Promieniowanie ojcostwa**”. Chcemy bowiem, aby dotarła do nas głębia myślenia Naszego Patrona. Uzupełnienie niech stanowią dwie książki: „**Wstańcie, chodźmy!**” oraz „**Pamięć i tożsamość**”. Wspaniałym streszczeniem dokonany przez samego św. Jana Pawła II jest **homilia wygłoszona w Kielcach 3 czerwca 1991 roku w czasie IV pielgrzymki do Ojczyzny**. Znajdujemy w niej aktualne dzisiaj wyraźne wskazania moralne.

Książka zawierająca osobiste wspomnienia i przemyślenia „Wstańcie, chodźmy!” powstaje w 45. rocznicę sakry biskupiej i w srebrnym jubileuszu posługi na Stolicy Piotrowej. Część IV omawianego dzieła nosi znamieny tytuł: *Ojcostwo biskupa*. Znajdujemy tam rozdział zatytułowany: *Ojcostwo na wzór św. Józefa*, w którym właśnie św. Józef jest postawiony za wzór dla „wszystkich powołanych do ojcostwa – w rodzinie, albo w kapłaństwie”. Warto w tym miejscu przytoczyć ważny dla nas fragment: „Wiemy, że Chrystus zwracał się do Boga Ojca słowem *Abba* – słowem bliskim i rodzinnym, takim, jakim dzieci Jego narodu zwracają się do swoich ojców. Pewnie też, jak inne dzieci, tym samym słowem zwracał się do Józefa. Czy można powiedzieć więcej o tajemnicy ludzkiego ojcostwa? Sam Chrystus, jako człowiek, doświadczał ojcostwa Boga poprzez swoje synostwo wobec św. Józefa”. (Jan Paweł II, „Wstańcie, chodźmy!”, Kraków 2004, s. 109). Papież zauważa też, że św. Józef ofiarował Dziecku – Jezusowi: podporę męskiej równowagi, jasne

widzenia spraw i odwagę, służył zaletami dobrego ojca, czerpiąc siłę z tego najwyższego źródła, od którego bierze nazwę wszelkie ojcostwo na niebie i na ziemi (por. Ef 3, 15). (Jan Paweł II, „Wstańcie, chodźmy!”, Kraków 2004, s. 109-110).

Szczególnie inspirująca jest dla nas lektura wspomnianego już wyżej dramatu „Promieniowanie ojcostwa”. Zachwyca w tym tekście opisywanie kondycji człowieka w żywym odniesieniu do Boga. Znajdujemy w nim słowa: „Po jakimś długim czasie zdołałem zrozumieć, że nie chcesz, ażebym był ojcem, nie stając się dzieckiem. Dlatego właśnie przyszedł na świat Twój Syn. Jest On całkowicie Twój”. (K. Wojtyła, „Promieniowanie ojcostwa”, w: tenże, „Poezje i dramaty”, Kraków 1999, s. 263)

W „Promieniowaniu ojcostwa” Autor analizuje m in. samotność Adama, samotność człowieka: „Staął on kiedyś na pograniczu ojcostwa i samotności”. (K. Wojtyła, „Promieniowanie ojcostwa”, dz. cyt. s. 259) Wojtyła podejmuje temat winy człowieka, pisze też o przedziwnej bliskości Boga wobec człowieka, bardziej podstawowej, fundamentalnej niż samotność człowieka. Autor stwierdza: „Trzeba wejść w promieniowanie ojcostwa, w nim dopiero wszystko staje się rzeczywistością pełną”. (tamże, s. 265) Bardzo wymowne jest też wezwanie: „Ojczy, bądź moją Drogą, bądź Źródłem!” stanowiące tytuł jednego z fragmentów w części III omawianego dramatu. Właśnie w części III „Promieniowania ojcostwa” zatytułowanej „Doświadczenie dziecka” znajdujemy zdania: „Jest we mnie miłość mocniejsza od samotności”. (s. 286); „Wszyscy są w drodze. Droga ich prowadzi od bieguna samotności do bieguna miłości” (s. 286). Znamienne jest, jak wiele w omawianym dramacie wnoszą słowa wypowiedane przez postać Matki, która mówi między innymi: „Promieniowanie ojcostwa przechodzi przeze mnie, oddziałuje przez moje macierzyństwo” (tamże, s. 289). Nie przypadkiem też właśnie Matka wypowiada ostatnie słowa zawarte w utworze: „We mnie przetrwa dziedzictwo wszystkich ludzi zaszczerpione w śmierci Oblubieńca” (tamże, s. 290).

W nawiązaniu do setnej rocznicy odzyskania niepodległości przez naszą Ojczyznę warto wskazać na książkę „Pamięć i tożsamość”. Znajdujemy w niej rozważania mówiące o Ojczyźnie: „Ojczyzna to poniekąd to samo, co ojcowizna, czyli zasób dóbr, które otrzymaliśmy w dziedzictwie po ojcach” („Pamięć i tożsamość”, Kraków 2005, s. 66). Św. Jan Paweł II przypomina tam o patriotyzmie prowadzącym do uporządkowanej miłości społecznej. Nade wszystko zaś Papież Polak wskazuje, że historia człowieka nie dokonuje się tylko w wymiarze horyzontalnym. Nie jest pisana tylko przez ludzi. Dzieje człowieka dokonują się także w wymiarze wertykalnym, są pisane przez Boga. (por. Jan Paweł II, „Pamięć i tożsamość”, Kraków 2005, s. 66-68).

Hasło tegorocznego Dnia Papieskiego Promieniowanie ojcostwa zachęca też do ponownego sięgnięcia do homilii św. Jana Pawła II wygłoszonej w Kielcach 3 czerwca 1991 roku poświęconej IV Przykazaniu Bożemu – Czcij ojca swego i matkę swoją. Możemy tę homilię rozumieć jako konkretne wskazówki nadal aktualne w naszej Ojczyźnie.

Św. Jan Paweł II przypomina nam, że Odkupienie dokonuje się najpierw przez rodzinę. Papież wskazując na kluczowe znaczenie rodziny zauważa: „Słowa czwartego przykazania skierowane są do dzieci, do synów i córek. Mówią: "Czcij ojca i matkę". Z równą siłą jednak odnoszą się do rodziców: "Pamiętaj, abyś prawdziwie zasługiwał na tę cześć". Bądź godny imienia ojca! Bądź godna imienia matki!”

Św. Jan Paweł II stwierdza w homilii kieleckiej, że Jezus Chrystus przyszedł objawić ludzkości ojcostwo Boga. Objawić, czyli przywrócić. Przywrócić przez posłuszeństwo aż do

śmierci i to śmierci krzyżowej. Tylko w ten sposób Bóg mógł przezwyciężyć skutki grzechu pierwotnego, który był nieposłuszeństwem i zarazem odrzuceniem ojcostwa Boga.

Później Papież powiedział:

"*Czcij ojca i matkę* - powiada czwarte przykazanie Boże. Ale żeby dzieci mogły czcić swoich rodziców, muszą być uważane i przyjmowane jako dar Boga. Tak, każde dziecko jest darem Boga. Dar to trudny niekiedy do przyjęcia, ale zawsze dar bezcenny. Trzeba najpierw zmienić stosunek do dziecka poczętego. Nawet jeśli pojawiło się ono nieoczekiwanie - mówi się tak: "nieoczekiwanie" - nigdy nie jest intruzem ani agresorem. Jest ludzką osobą, zatem ma prawo do tego, aby rodzice nie skąpili mu daru z samych siebie, choćby wymagało to od nich szczególnego poświęcenia. (...) Podstawą prawdziwej miłości do dziecka jest autentyczna miłość między małżonkami, zaś podstawą miłości zarówno małżeńskiej, jak rodzicielskiej jest oparcie w Bogu, właśnie to Boże ojcostwo".

W czasie homilii wygłoszonej w Kielcach św. Jan Paweł II utożsamiając się z nami w Ojczyźnie najpierw z pasją przestrzegał przed lekkomyślnym niszczeniem rodziny i wzywał do jej odbudowywania.

„Niech się odrodzi w Bogu ludzkie ojcostwo i polska rodzina, i ludzkie macierzyństwo, niech się odrodzi rodzina, szczególne miejsce Przymierza Boga z ludźmi” – wołał na zakończenie homilii w Kielcach św. Jan Paweł II. Wołanie to dzisiaj nadal jest aktualne.

Promocja ojcostwa, której dokonuje św. Jana Paweł II nie stoi w opozycji do innych wartości. Ojcostwo Boga nie umniejsza ojcostwa ludzkiego. Wprost przeciwnie, stanowi dla niego wzór i oparcie. Ojcostwo nie jest też widziane w opozycji do macierzyństwa, czy dziecięctwa. W myśleniu Jana Pawła II te wartości są wobec siebie komplementarne, wzajemnie się dopełniają i uzasadniają.

Tegoroczne hasło Dnia Papieskiego przypomina nam, że Bóg potęguje swoje imię „Ojciec” troszcząc się o nasze zbawienie. Stanowi to zarazem wskazanie dla nas, by należycie przeżywać tajemnicę ojcostwa, najpierw poprzez ufne zawierzenie Bogu Ojcu, a w konsekwencji właściwe przeżywanie relacji ojcowskich w odniesieniach między ludźmi.

Dzień Papieski jest dla nas zaproszeniem do sięgnięcia po wyżej wspomniane teksty Karola Wojtyły. Wczytując się w nie możemy głębiej zrozumieć wewnętrzne inspiracje, motywy, jakimi kierował się Papież Polak w swym życiu i działalności, jak pojmował świat. Jednocześnie możemy lepiej poznawać Boga, który jest naszym Ojcem. Możemy wreszcie dowiedzieć się wiele o naszej ludzkiej kondycji, o współczesnym świecie i jego problemach, bo uświadamiamy sobie, iż niezwykła przenikliwość i głębia myśli papieskiej owocuje jej aktualnością w nowym tysiącleciu.

Oprac. ks. Paweł Walkiewicz